

Draga braćo i sestre,

S veseljem vas pozdravljam na ovoj mojoj prvoj općoj audijenciji. Nastavljam ciklus jubilarnih kateheza na temu "Isus Krist, naša nada", koje je započeo papa Franjo. Danas nastavljamo razmišljati o Isusovim prispodobama koje nam pomažu ponovno otkriti nadu, jer nam pokazuju kako Bog djeluje u povijesti. Danas bih se želio usredotočiti na jednu donekle posebnu prispodobu, jer ona je svojevrsni uvod u sve prispodobe. Mislim na onu o sijaču (usp. Mt 13,1-17). U određenom smislu, u ovoj priči možemo prepoznati Isusov način komunikacije koji nas uči mnogočemu o naviještanju Evanđelja danas.

Svaka prispodoba priča priču koja je preuzeta iz svakodnevnog života, no ipak nam želi reći nešto više, upućuje nas na dublje značenje. Prispodoba u nama budi pitanja, poziva nas da se ne zaustavimo na prividu. Suočen s pričom koja se priča ili slikom koja mi se pruža, mogu se zapitati: "Gdje sam ja u toj priči? Što ova slika govori o mom životu?" Izraz 'prispodoba', 'parabola', dolazi od grčkog glagola 'paraballein', što znači 'baciti ispred'. Prispodoba mi baca riječ koja me 'provocira' i tjera da preispitujem sebe. Prispodoba o sijaču govori upravo o dinamici Božje riječi i njezinim učincima. Svaka je riječ Evanđelja poput sjemena koje se baca na tlo našeg života. Isus puno puta koristi sliku sjemena, s različitim značenjima. U 13. poglavlju Evanđelja po Mateju, prispodoba o sijaču uvodi u niz drugih malih prispodoba, od kojih neke govore upravo o onome što se događa u tlu: pšenica i kukolj, gorušičino zrno, blago skriveno u njivi. Što je, dakle, ovo tlo? To je naše srce, ali to je i svijet, zajednica, Crkva. Božja riječ, doista, oplođuje i potiče svaku stvarnost. Na početku vidimo Isusa kako izlazi iz kuće i veliko mnoštvo okuplja se oko Njega (usp. Mt 13,1). Njegova riječ zadivljuje i pobuđuje zanimanje. Naravno, postoje brojne različite situacije među ljudima. Isusova je riječ za sve, ali u svakoj osobi djeluje na drugačiji način. Ovaj kontekst nam omogućuje da bolje razumijemo značenje prispodobe. Sijač, prilično originalan, ide sijati, ali ne brine se gdje će sjeme pasti. Sije sjeme čak i tamo gdje vjerojatno ne će donijeti ploda: uz cestu, među kamenje, među trnje. Ovakav stav iznenađuje slušatelja i navodi ga na pitanje: zašto? Navikli smo kalkulirati – i ponekad je to potrebno – ali to ne vrijedi u ljubavi! Način na koji ovaj 'rastrošni' sijač sije sjeme slika je načina na koji nas Bog ljubi. Istina je da sudbina sjemena ovisi i o načinu na koji ga tlo dočekuje i situaciji u kojoj se nalazi, ali prije svega ova Isusova prispodoba govori nam da Bog baca sjeme svoje riječi na svaku vrstu tla, odnosno u bilo koju

našu situaciju: ponekad smo površniji i rastreseniji, ponekad se prepustimo entuzijazmu, ponekad nas pritišću životne brige, ali postoje i trenutci u kojima smo raspoloživi i gostoljubivi. Bog je uvjeren i nada se da će sjeme prije ili kasnije procvjetati. On nas ovako voli: ne čeka da postanemo najbolje tlo, On nam uvijek velikodušno daje svoju riječ. Možda će se u nama, vidjevši da nam On vjeruje, roditi želja da budemo bolje tlo.

To je nada, utemeljena na stijeni Božje velikodušnosti i milosrđa. Govoreći o tome kako sjeme donosi plod, Isus govori i o svom životu. Isus je Riječ, On je Sjeme. I sjeme, da bi donijelo plod, mora umrijeti. Dakle, ova nam prispodoba govori da je Bog spreman 'rasipati se' za nas i da je Isus spreman umrijeti kako bi preobrazio naše živote. Imam na umu onu prekrasnu sliku Van Gogha: "Sijač u zalazak sunca". Ta slika sijača pod žarkim suncem govori mi i o trudu seljaka. I čini mi se da je, iza leđa sijača, Van Gogh prikazao već zrelu pšenicu. Čini mi se da je to slika nade: na ovaj ili onaj način, sjeme je urodilo plodom. Ne znamo točno kako, ali tako je. U središtu prizora, međutim, nije sijač, koji je po strani, već cijelom slikom dominira slika sunca, možda kako bi nas podsjetila da je Bog taj koji pokreće povijest, čak i ako se ponekad čini odsutnim ili dalekim.

Sunce je to koje grije grude zemlje i čini da sjeme sazrije. Draga braćo i sestre, u kojoj životnoj situaciji danas dopire do nas Božja riječ? Molimo Gospodina za milost da uvijek prihvatimo ovo sjeme koje je Njegova riječ. A ako shvatimo da nismo plodno tlo, nemojmo se obeshrabriti, već Njega zamolimo da dalje radi na nama kako bismo postali bolje tlo.